

מסורת הש"ס

(א) סוף פליגין (ב) שנת קי: ותיקן א בס"א: דליוט; (ד) גי' מה"ש "לדמרי כמו וכו'.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כגרים מלמטה כפחות: (ב) תוס' ד"ה היו וכו' מלמטה כפחות מכגרי: לא כלמטה כיותר מכגרים: (ג) בא"י מעלמא אחי ועד כגרים כי פש ליה מלמטה דעד כי כיוור מכגרים ומשני לא כגרים מלמטה:

תוס' הרא"ש

טיפי דמיס למטה. כלומר קטנים: **למעלה** גדולים: **כגרים מלמטה.** (א) צפחות מכגרים ותליין: **נמצא עליה כגרים ועוד.** להלכתא כרז חקדא דמיקל: **כיון דבעלמא.** היכא דליכא ועוד תליא כגרים במאכולת השתא נמי תליא האי גרים במאכולת אחרינא: **נתעסקה כגרים.** דס פזור או קילור: **אכל הלא דנתעסקה תליא.** כגרים צדס פזור ועוד דס מאכולת הוה: **מאי למימרא.** הא אפילו תליא כגרים צפזור אכמי פש ליה גרים ועוד: **מהו דסימא שקול כגרים דס פזור ושדי צי מאעי:** **נמצא עליה מין אחד.** מדכר הדומה לכסם כגון קילור או שרף ואחר כך מנלמא על חלוקה כסם אפי' אין מנלמא דומה לאותו המין תולה זו: **נתעסקה שאני.** לכיון דנתעסקה צמינן אדוס היכי תליין ביה כסם שחור אצל נמצא עליה מין אדוס תולה זה כסם שחור דלמרינן כי היכי דנתתן עליה האי מין צללא ידעה הכי נמי הוה עליה מינא אחרינא ולא ידעה: **לא להקל על דברי סורה.** האי דגזר רבנן בכתמים להחמיר על ד"ת שלא להקל צנדה גמורה ומיהו כתמים עלמנן דרצנן ואולינן צנן לקולא ותליין צבל מידי: **כסם ארוך מאטרף.** לכגרים ועוד: **משוך כל דהו טמא.** לכיון דלמיר משוך מגופה אחי וצמשיכה תליא טעמנא אפילו בצמרדל טמא: **לעולם אפי' לרבי אליעזר צעי ליוור:** וכי **אמר רבי אליעזר.** משוך ודאי מגופה אחת: **צעי.** שזדקת צו: **אצל צנסס.** שעל חלוקה כגרים ועוד צעינן:

הדרן עלך הרואה כתם

הרואה כתם פרק שמיני נדה

נמ.

עין משפט
נר מצוה

בא (מיי) פ"ט מהל' אטורי (דלא) סמנ לאון קילא טושיע יידי ס' קל סעי' ז: **בבב** ב מיי שם הל' כג סמנ שם טושיע שם סעי' ת: **ג** ג מיי שם הל' טו טושיע שם סעי' ו: **לא** ד מיי שם הל' כו טושיע שם סעי' נ: **לב** ה מיי שם הל' לו טושיע שם סעי' ו: **לג** ו מיי שם הל' מ טושיע שם סעי' ד: **לד** ז מיי שם הל' טו טושיע שם סעי' א: **לה** ח מיי שם הל' טו טושיע שם סעי' ה: **לו** ט מיי שם הל' טו טושיע שם סעי' ח:

תוס' הרא"ש (המשך)

מדת כגרים של מאכולת לא נשאר בו גרים ועוד הוא נדקט כגרים ועוד לכוותא דר' חנינא קמ"ד דאפי' בכי סמנא: נתעסקה כגרים ונמצא עליה כגרים ועוד. נ"ל דהה"ל אם נמצא עליה כגריסין מביעה ליה אי כגריסין תליא ודא דנקט כגרים ועוד משום דאפי' בבב"ג מספקא ליה דילמא טמאה הוה' יהוה מצי למיבני נתעסקה כפחות מכגרים ונמצא עליה כגרים ועוד דאי בהא פשיטא ליה שאינה תולה אי"כ לקמן לוקי כה"ג בכתם כגון שהווא למעלה מן התגור: ת"ש כתם ארוך מצטרף. לפי מה שרוצה בלשון משפט מאן דפליגי לא משמע ליה שהווא שום חילוק בין כתם לעד. ולר' אליעזר בין צדוק משוך כל שהווא טמא אפי' על חלוקה לפי מה שהסד'ן. ולכוותא דשמעתין משמע דכי מסיק דפליגי רבנן עליה מהויה לסימאל היינו כדבעינן למהו השתא וזו הוא חקמא דגולה אם נטמא כתם משוך בכל שהווא דהא ספקין וליכתא כ"י אליעזר ונראה לפרש דהך שנייניא דמינן כי קאמר ר' אליעזר כן צדוק בעד אבל בכחם לא קיימא אף לפי המסקנא וכן משמע לישן הירושפתא דקתיא משוך טמא מפני דם הקנינו: מליק פריק הירואה כתם בב"ז

היו בה טיפי דמים למטה וטיפי דמים למעלה תליין בעליון עד כגרים. פ"ה למטה קטנים למעלה גדולים תליין בעליון הגדול צדס מאכולת עד כגרים מאי לאו עד כגרים כלמטה (א) צפחות מכגרים לא כלמעה ביותר מכגרים וזהו תימא אחאי נקט למעלה ולמטה הוה ליה למנקט גדולים וקטנים ועוד היכי משמע ליה כלמטה מאי אולמיה ועממתין ועוד דלא הוה ליה למנקט כלמעה ולכמטה דהוה ליה למימר כפחות מכגרים ויותר מכגרים לישנא דנקט עד הכא ונראה לי דה"פ למטה למטה מן החגור למעלה למעלה מן החגור תולה בעליון אחת שלמטה נמלה בעליון (א) דשמא כמו שעליון מעלמא אחי מחמון נמי מעלמא אחי (א) ועוד כגרים נמלה צו וקאמר מאי לאו כגרים למטה עד כגרים דקמני מיירי שהתחמון עד כגרים תולה בעליון שמתמקם שצא העליון צא התחמון מכלל דלי לאו עליון מטמין ליה ולא תליין צדס מאכולת אלמא כגרים ויותר מכגרים ומשני לא כגרים ולמעלה כלומר תולה מחמון בעליון כשהעליון עד כגרים ומלמעלה למטה קחשיב כשהעליון ג' גריסין או שני גריסין עד כגרים שאז אין אנו תולין עליון צדס מאכולת אלא מעלמא אחי או תלה צו התחמון ומיירי כשתחמון יותר מן התחמון אצל אס היה העליון כגרים או לא היה התחמון נטוהו שאין רגלים לדבר דלמא דס בה מעלמא שהרי העליון יש לתלותו צדס מאכולת: **נתעסקה** כגרים ומצאה עליה כגרים ועוד. אור"י הוה דיין נתעסקה צפחות מכגרים ונמצא עליה כגרים ועוד דכלל צעיא זו לאו למר דבהא פשיטא ליה דלינה תולה אפי' לרבי ינאי דא"כ כי פשיט לקמן מאי לאו צכה"ג לוקמה צשנתעסקה צפחות מכגרים דפשיטא ליה דלינה תולה אלא ודאי צבל ענין צעי: **נמצא** עליה מין אחד. פ"ה מדכר הדומה לכסם כגון שרף או קילור דהא ודאי מעלמא אחת אס דס היא אור"י מפריש ואינה מוכרת מין אחד למעלה מן החגור תולה צו כמה מיניס שלמטה מן החגור משום שכמו שהעליון ודאי מעלמא אחת כך נאמר צתחמון דמעלמא אחת:

הדרן עלך הרואה כתם

היו עליה טיפי דמים למטה וטיפי דמים למעלה תולה (א) בעליון עד כגרים מאי לאו כגרים מלמטה איתמר נמצא עליה כגרים ועוד ואותו עוד רצופה בו מאכולת ר' חנינא אומר טמאה ר' ינאי אומר טמאה רבי חנינא אומר טמאה כי תליא כגרים בכגרים ועוד לא תליא רבי ינאי אומר טהורה הני מילי היכא דלא רצופה בו מאכולת אבל היכא דרצופה בו מאכולת מוכחא מילתא דהאי ועוד דם מאכולת הוא פש ליה כגרים כיון דבעלמא תליא הכא נמי תליא בעי רבי ירמיה נתעסקה בכגרים ונמצא עליה בכגרים ועוד מהו תבעי לר' חנינא תבעי לר' ינאי תבעי לר' חנינא אלא דלא נתעסקה אבל הכא דנתעסקה תליא או דלמא אפילו לרבי ינאי דאמר טהורה הני מילי היכא דרצופה בו מאכולת אבל היכא דאין רצופה בו מאכולת לא תליא תא שמע ינתעסקה באדום אין תולה בה שחור כבועט אין תולה בו מרובה היכי דמי לאו כי האי גוונא לא יכגון דנתעסקה בכגרים ונמצא עליה שני גריסין ועוד אי הכי מאי למימרא מהו דתימא שקול כגרים צפור שדי בי מצעי זיל הכא ליכא שיעורא זיל הכא ליכא שיעורא קמ"ל אמר רבא נמצא עליה מין אחד תולה בו כמה מינין מיתבי נתעסקה באדום אין תולה בו שחור נתעסקה שאני איכא דאמרי אמר רבא נתעסקה במין אחד תולה בו כמה מינין מיתבי נתעסקה באדום אין תולה בו שחור כי קאמר רבא דאתעסקה בתרנגולת דאית בה כמה מיני דמא: מעשה באשה [וכו'] והתניא לא אמרו חכמים את הדבר להקל אלא להחמיר אמר רבינא לא להקל על דברי תורה אלא להחמיר על דברי תורה וכתמים עצמן דרבנן: עד שהוא נתון: איבעיא להו מי פליגי רבנן עליה דר"א ברבי צדוק או לא תא שמע יכתם ארוך מצטרף טפינן אין מצטרפין מני אי רבי אליעזר בר' צדוק למה לי צירוף האמר משוך כל שהוא טמא אלא לאו רבנן שמע מינה פליגי לא לעולם ר' אליעזר ברבי צדוק וכי אמר רבי אליעזר ברבי צדוק בעד אבל בכתם לא ת"ש דאמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי אליעזר ברבי צדוק ה הלכה מכלל דפליגי שמע מינה:

הדרן עלך הרואה כתם